

Дружня гутірка

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Поезія?

— Ні, не питай,
який рецепт її есенцій!
П'ючи свій золотавий чай,
так пробалакаємо день цей.

Узори гарних слів, мережка,
екстракти мови в срібній чаші —
хай їх краси аптекар зважить!
Ні, не туди, коханий, стежка!
Символіка завбога наша,
і орнаментика засіра.
Де ж міра мір, єдина міра?

Чай процідивши, попрощавшись,
розходимось. Ніч — чорна мушля,
ті самі зорі в ній, що завжди,
той самий захват серце душить.
Тоді, чужі дрібній прикрасі,
слова, затиснуті у горлі,
слова, гальмовані в екстазі
б'ють, мов джерела животворні.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/druzhnia_hutirka